

Rigsdagstidende.

1851

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 7.

Tredie Session.

4de Møde.

Løverdagen den 11te October.

(Fortf.)

Wegener (fortf.): Jeg har hørt forskellige Uttringer derom, Nogle mene en Femtedeel, Andre en Fjerdedeel, en Halv og tre Fjerdedele af Fæststedernes virkelige Værdi, Andre sige, det bliver næsten deres fulde Værdi, og jeg har i disse Dage, kort førend jeg reiste til Rigsdagen, selv havt mange Forespørgsler derom fra de Domainier, som ligge lige i min Nærhed, og, skøndt jeg har opfordret dem Alle til at modtage Selveiendom, saa var jeg dog i en vanskelig Situation, thi Forholdet er saaledes, at man ikke veed, hvad der skal forstaaes ved denne „Billighed“, men det skal jeg ikke indlade mig paa her, da det blev omtalt sidste Gang. Men naar man seer hen til den aarlige Afgift, da stiller Sagen sig saaledes, at tager man de største og betydeligste Gaarde, saa vilde disses Fæstere kunne faae, saaledes som denne Lovs § 2 og Lovudkastets § 1 maa forstaaes og forklares, deres Gaarde for en overmaade billig Betaling, oftere for en Trediedeel til en Femtedeel af deres Værdi, men derimod ville de mindre Steder, for Exempel Huse — forsaavidt jeg har forstaaet Loven rigtigt — komme til at betale meget høiere for dem, ja deres fulde Værdi. De nye normerede Afgifter ere i det Hele temmelig høie og i særdeleshed temmelig høie paa de mindre Steder, og det er vist derfor, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2det District (Blixen Fincke) har meent, at det var revolutionairt at fastsætte disse nye normerede høiere Afgifter, der just ikke ganske svare til de ældre Bestemmelser eller til Testamenterne, der fastsatte lavere Afgifter; men jeg maa dog protestere imod at kalde dette revolutionairt, hvad Li-

den og Omstændighederne føre uundgaelig med sig. — Jeg troer derfor, at saaledes som Sagen blev stillet sidst, ville mange Vanskeligheder reise sig af selve Lovens Princip, uagtet den ærede Finantsminister og den ærede Forslagsstiller, Rigsdagsmanden for Holbeks Amts 1ste Valgkreds (Christensen) synes at være meget enige i alle deres Anskuelser om denne Sag, saa enige at det var en Fornøielse at see (Munterhed). Jeg kan dog rigtignok ikke nægte, at det synes alligevel som der vil reise sig nogen Uenighed, eller anvendes en noget forskjellig Fortolkning, naar dette Lovprincip skal til at realiseres i Virkeligheden; den Eine vil vist da fortolke det paa den ene Maade, den Anden paa den anden Maade, og man vil paa de forskjellige Sider neppe ansee sig tilfredsstillet, — jeg mener ikke noget Ondt dermed — den Eine vilde have været klogere end den Anden, og vilde sige, jeg skal nok komme med Mit og saa kunne de Andre igjen komme med Deres, saa skulle vi see hvem der staaer sig. Saaledes har det stillet sig for mig, men jeg veed ikke, om det er en rigtig Anskuelse; men skulde noget Saadant indtræffe i nærværende Dieblit ved dette uheldige Princip, vilde det virke skadeligt baade i moralsk og statsøconomisk Henseende. Der er gjort opmærksom paa, og man vil høre det daglig, at Principet ogsaa synes uheldigt om ei i finantseel saa i politisk Henseende. Nu skal Bonden, fordi han er mægtig og stærk, have sin Gaard for Intet af Statskassen, og vi skatteydende Borgere, vi faae nu større Skatter og ogsaa den slemme Indkomstskat, og maae lide herunder. Jeg vil ingenlunde sige, at det forholder sig saaledes, og jeg modstiger alle disse Uttringer, hvor jeg træffer dem, men man bør ikke under nærværende Omstændigheder udsætte sig for at Sligt kan siges, og det kunde